

2012. október 23., kedd

78. felszólítja a Bizottságot, hogy az utasképviselői szervezetek, a fuvarozók és a közlekedésben érdekelt felek bevonásával alakítson ki új kommunikációs modelleket az intermodalitás elvének gyakorlati előmozdításához;

79. felhívja a tagállamokat, hogy az intermodális utazásnak az utasjogok tekintetében történő megkönnyítése érdekében tegyenek meg mindent az eltérések igénybevételének elkerülésére a vasúti és az autóbusz-közlekedésről szóló rendelet alkalmazása területén;

80. hangsúlyozza, hogy bicikli-, kerekés szék és gyermekkocsi-szállítási lehetőségek kialakítása révén elő kell segíteni az intermodalitást valamennyi közlekedési mód és szolgáltatás vonatkozásában, ideértve a határokon átnyúló és távolsági utakat, valamint a nagysebességű vasutakat;

81. felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon létre intermodális érdekképviselői csoportot, amely az idevágó jogszabályok alkalmazásával kapcsolatos kérdésekre vonatkozóan nyújtana tanácsadói támogatást;

82. az átszállójegyek (azaz ugyanazon közlekedési módon belüli több útszakaszra vonatkozó egyetlen szállítási szerződés) és a kombinált jegyek (amelyek egy intermodális utazási láncolatra keletkeztetnek szállítási szerződést) biztosítása érdekében világosan felépített és infokommunikációs szempontból mindenki számára hozzáférhető infrastruktúra kidolgozására ösztönzi az iparágat; hangsúlyt helyezve az intelligens kártyákra; ezzel összefüggésben rámutat a vasúti közlekedési rendeletre, amely szerint a számítógépesített utazási információs és foglalási rendszereket ki kell igazítani a közös szabványoknak megfelelően, hogy lehetővé váljon az utazási információs és jegyvásárlási szolgáltatások egész Unióra kiterjedő szervezése;

83. nyomatékosan ösztönzi a Bizottságot, hogy folytassa erőfeszítéseit egy európai multimodális útvonaltervező kifejlesztésére, amely az intelligens közlekedési rendszerek kiépítését szolgáló kulcsfontosságú elemnek tekinthető, annak érdekében, hogy az utasoknak háztól házig szóló információkat nyújtson, többek között mind az utazások költségére, mind időtartamára vonatkozóan, és felhívja a tagállamokat, hogy a megfelelő adatvédelmi szabályok sérelme nélkül a Bizottsággal együtt szüntessék meg a forgalomra vonatkozó nyilvános adatokhoz és az adatátvitelhez való hozzáférés útjában álló jelenlegi akadályokat;

*

* *

84. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Az Unió fejlesztési politikájának jövője

P7_TA(2012)0386

Az Európai Parlament 2012. október 23-i állásfoglalása a „Változtatási programról: az Unió fejlesztési politikájának jövője” (2012/2002(INI))

(2014/C 68 E/05)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a 2011. október 13-án elfogadott „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” című bizottsági közleményre (COM(2011)0637) – SEC(2011)1172 – SEC(2011)1173),

— tekintettel a „Változtatási program: az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tétele” ⁽¹⁾ című dokumentumról szóló tanácsi következtetésekre,

— tekintettel „A harmadik országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőbeni megközelítése” című, 2011. október 13-i bizottsági közleményre (COM(2011)0638),

⁽¹⁾ A Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i, 3166. ülése

2012. október 23., kedd

- tekintettel a harmadik országoknak nyújtott uniós költségvetés-támogatás jövőbeni megközelítéséről ⁽¹⁾ szóló tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a politikák fejlesztési célú koherenciájáról ⁽²⁾ szóló tanácsi következtetésekre,
- tekintettel a 2011. december 12-i „Emberi jogok és demokrácia az Európai Unió külső tevékenységének középpontjában – Egy hatékonyabb megközelítés felé” című közös közleményre (COM(2011)0886),
- tekintettel a Tanács és a tagállamok kormányainak a Tanács keretében ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott 2005. december 20-i, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló európai konszenzusra vonatkozó együttes nyilatkozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a támogatások hatékonyságáról szóló, 2005. március 2-i párizsi nyilatkozatra: „felelősségvállalás, harmonizáció, összehangolás, eredmények és kölcsönös elszámoltathatóság” ⁽⁴⁾,
- tekintettel a 2008. szeptember 4-i accrai cselekvési programra ⁽⁵⁾,
- tekintettel a hatékony fejlesztési együttműködés érdekében 2011. december 1-jén elfogadott busani partnerségre ⁽⁶⁾,
- tekintettel „Az Európai Uniónak a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexéről” szóló, 2007. február 28-i bizottsági közleményre (COM(2007)0072),
- tekintettel a Bizottságnak a pénzügyi tranzakciós adó közös rendszeréről és a 2008/7/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatára (COM(2011)0594),
- tekintettel az ENSZ és az egyéb hatáskörrel rendelkező nemzetközi szervezetek égisze alatt a nemzetközi közösség által a fejlesztés és együttműködés terén tett és az Unió és tagállamai által is elfogadott valamennyi kötelezettségvállalásra,
- tekintettel „a millenniumi fejlesztési célok elérése felé tett előrehaladásról: a 2010. szeptemberi magas szintű ENSZ-találkozót előkészítő félidős értékelés” című 2010. június 15-i állásfoglalására ⁽⁷⁾,
- tekintettel „a fejlesztési együttműködés finanszírozási eszközének létrehozása: tanulságok és a jövőre” című 1905/2006/EK rendeletről szóló 2011. június 8-i állásfoglalására ⁽⁸⁾,
- tekintettel az EU fejlesztéspolitikájának hathatósabbá tételéről szóló 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
- tekintettel a fejlődő országok élelmezésbiztonsági kihívásainak kezeléséhez nyújtott segítség uniós szakpolitikai keretéről szóló, 2011. szeptember 27-i állásfoglalására ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ A Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i, 3166. ülése

⁽²⁾ A Külügyek Tanácsának 2012. május 14-i, 3166. ülése

⁽³⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽⁴⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁵⁾ <http://www.oecd.org/dataoecd/11/41/34428351.pdf>

⁽⁶⁾ A Koreai Köztársaságban, Busanban 2011. november 29. és december 1. között tartott, a segélyhatékonysággal foglalkozó negyedik magas szintű fórum zárónyilatkozata.

⁽⁷⁾ HL C 236. E, 2011.8.12., 48. o.

⁽⁸⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0261.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0320.

⁽¹⁰⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0410.

2012. október 23., kedd

- a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumról szóló, 2011. október 25-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel a Fejlesztési Támogatási Bizottság (DAC) által készített, az Európai Unió fejlesztési együttműködési szakpolitikáira és programjaira vonatkozó szakértői értékelésre ⁽²⁾, amelyet a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) Fejlesztési Támogatási Bizottsága 2012. április 24-én tett közzé,
 - tekintettel a fejlődő országoknak nyújtott uniós költségvetési támogatás jövőjéről szóló, 2011. július 5-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel a Régiók Bizottsága 2012. február 16-i véleményére ⁽⁴⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0234/2012),
- A. mivel a Lisszaboni Szerződés értelmében az Európai Unió fejlesztési politikájának fő célkitűzése a szegénység csökkentése, hosszú távon pedig felszámolása,
- B. mivel a Bizottság, a Tanács és az Európai Parlament által aláírt, a fejlesztési politikáról szóló európai konszenzus közösségi vívmányt képez; emlékeztet e dokumentum fontosságára és hatályára, amely a fejlődés terén az európai menetrenddel, valamint a vívmányokkal és az ezekből eredő iránymutatókkal foglalkozik,
- C. mivel 2015 a millenniumi fejlesztési célok elérésének határideje,
- D. mivel a változtatási programnak válaszokat kell adnia az alapjaiban átalakult világ kérdéseire, ahol a gazdagok és szegények közötti távolság minden országban, de különösen a fejlődő országokban tovább növekszik,
- E. mivel a globalizáció, bár a gazdagság jelentős forrása elsősorban a közepes jövedelmű országokban, nem járult hozzá a bizonytalanság, sőt a szegénység csökkentéséhez, aminek tökéletes megnyilvánulása az éhezők és az alultápláltak abszolút számának növekedése a világon, több közepes jövedelmű országban is,
- F. mivel a Bizottság közleménye kimondja, hogy az emberi jogok tiszteletben tartása és a jó kormányzás a fejlődés elengedhetetlen feltételeit képezik; és mivel ehhez tartozik annak szükségessége is, hogy megtalálják az egyes országok körülményeinek megfelelő intézkedéseket és feltételeket, ahol a fejlesztési együttműködés e formáját és szintjét az egyes partnerországok sajátos helyzetének megfelelően alakítják ki, amibe beletartozik a reformok megvalósításának képessége is,
- G. mivel a fejlesztési együttműködés az emberi fejlődésből és az emberi lény kiteljesedéséből áll, annak minden vetületében, amibe beletartozik a kulturális vetület is,
- H. mivel a szinergiák fokozása, valamint a humanitárius segélyezés és a fejlesztési támogatás közötti stratégiai tagolás szükséges feltételek a rugalmasság fejlesztéséhez és egy fenntartható fejlesztési folyamat elindításához a sérülékeny vagy átalakulóban lévő országokban, amelyek népessége a legszegényebbek és a legkiszolgáltatottabbak közé tartozik,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0460.

⁽²⁾ http://www.oecd.org/document/29/0,3746,fr_2649_34603_50160093_1_1_1_1,00.html

⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0317.

⁽⁴⁾ HL C 113., 2012.4.18., 52. o.

2012. október 23., kedd

- I. mivel – az Európai Unióról szóló szerződés 2. cikkének (3) bekezdése szerint – az Európai Unió egyik célja a fenntartható szociális piacgazdaság támogatása, és ennek érvényesülnie kell a fejlesztési politika és a szomszédsági politika vonatkozásában is,
- J. mivel a Lisszaboni Szerződés értelmében a fejlesztési politikát koherens módon kell végrehajtani, és mivel a fejlődő országok gazdasági növekedésének ösztönzésére hivatott intézkedéseknek elsősorban a szegénység és a kirekesztés elleni küzdelmet kell szolgálniuk, nevezetesen az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés révén,
- K. mivel el kell utasítani a hivatalos fejlesztési segély fogalom meghatározásának kiszélesítésére irányuló minden kísérletet, amelyek célja, hogy bevonják a meghatározásba a nemrégiben az Európai Bizottság által javasolt, „az egész Unióra kiterjedő megközelítést” és a „hivatalos fejlesztési segély kiegészítő koncepcióját (ODA+)”, valamint az olyan nem segélyjellegű tételket, mint amilyenek a pénzügyi mozgások, a katonai kiadások, az adósságtörlesztés – különösen az exporthitelekből származó adósságok eltörlése –, valamint az Európában a diákokra és menekültekre elköltött pénz,
- L. emlékeztetve a Bizottság azon szándékára, miszerint a differenciálás keretében fel kívánja számolni a közepes jövedelmű országok hivatalos fejlesztési segélyét, amint azt a változtatási program is tartalmazza,
- M. mivel a Bizottság által javasolt változtatási program célkitűzése a jelenlegi fejlesztési politika hatásának fokozása, az Európa 2020 stratégiát és az Európai Unió külügyi területre vonatkozó más érdekeinek megvalósítását a fejlesztési politikájának célkitűzéseivel összhangban kell megalkotni,
- N. mivel a nemzetközi döntéshozatali struktúrákat, például a G 20-t, amelyek a legszegényebb fejlődő országokat kizáró kormányzásra épülnek, demokratikus deficit jellemzi,
- O. mivel a Bizottság elemzést készített a fejlesztési politika jelenlegi hiányosságairól (a támogatás töredezettsége és párhuzamossága, ami abból adódik, hogy a donorok közötti munkamegosztás messze nem optimális),
- P. mivel az új napirend korlátozott számú olyan prioritást ír elő, amelyekkel jobban leküzdhetők az új kihívások, nevezetesen a pénzügyi válság hatása, az éghajlatváltozás, az energiaproblémák és az ismétlődő élelmiszerválságok,
1. véleménye szerint a változtatási program innovatív azáltal, hogy többek között a költségvetés-támogatás alkalmazását, a támogatások és kölcsönök ötvözését, valamint a magánszektor támogatását részesíti előnyben; úgy véli, hogy ezeknek az eszközöknek mindenekelőtt ahhoz kell hozzájárulniuk, hogy a fejlődő országok polgárai kiléphessenek a szegénységből és a segélyektől való függésből, valamint a jó közigazgatási és pénzügyi kormányzás elveinek alkalmazásához;
 2. üdvözli, hogy a Tanács 2012. május 14-i következtetéseiben figyelembe vette mindazokat az alapelveket, amelyek feltételezik az EU fejlesztési együttműködését, mind pedig az Európai Parlament fejlesztési együttműködésre vonatkozó legutóbbi állásfoglalásaiban megfogalmazott néhány álláspontot;
 3. sajnálja, hogy hiányzik a politikai párbeszéd az intézményi szereplők között, ami rendkívül káros a fejlesztési politikák koherenciájára nézve; sajnálatát fejezi ki e tekintetben amiatt, hogy a bizottsági közlemény nem tudott a fejlesztési politikák koherenciájának gyakorlati megvalósítására javaslatokat előterjeszteni, a fejlesztési támogatásnak az egyéb uniós politikákhoz, nevezetesen a kereskedelem, a mezőgazdaság, valamint a halászat, uniós területére irányuló politikákkal való összekapcsolásával; ennek értelmében csatlakozik a Tanács azon észrevételéhez, „hogy az Európai Külügyi Szolgálatnak és az Európai Bizottságnak szorosan együtt kell működnie annak érdekében, hogy nagyobb összhang alakuljon ki az EU külső fellépései és a politikák fejlesztési célú koherenciája között”;
 4. rámutat arra, hogy az ötvözesi mechanizmust jelenlegi állapotában az állami támogatások és a pénzintézetek kölcsöneinek, valamint egyéb kockázatmegosztási mechanizmusoknak az összekapcsolására javasolják a fejlesztést akadályozó költségvetési megszorításokat előidéző pénzügyi válság idején; kéri ezért a Bizottságot, hogy nyújtson egyértelmű tájékoztatást arról, hogy e mechanizmus hogyan szolgálja a hivatalos fejlesztési segélyek követelményein alapuló fejlesztési politika céljait, és az Európai Parlament hogyan gyakorolja majd az ellenőrzési hatáskörét;

2012. október 23., kedd

5. tudomásul veszi, hogy a Bizottság elő kívánja mozdítani az „inkluzív és fenntartható növekedés[t] a humán fejlesztés szolgálatában”, azonban sajnálja, hogy a dokumentum nem tartalmaz hivatkozást arra, hogy elő kell segíteni a méltányosabb elosztást; hangsúlyozza, hogy a fejlesztés szempontjából ennek az új eszköznek nem lehet más célja, mint a szegénység csökkentése és az egyenlőtlenségek felszámolása; figyelmeztet arra, hogy a gazdasági fejlődésre fordított megkülönböztetett figyelem és a magánszektor fejlesztésének önműködő újraelosztási hatásaiba vetett túlzott bizalom azzal a veszéllyel jár, hogy a növekedés nem lesz kiegyensúlyozott és inkluzív és megvalósulhat anélkül, hogy tényleges hatást gyakorolna a szegénység csökkentésére; kéri az Uniót, hogy ismételten fontolja meg politikáját a fenntartható fejlődésre irányuló politikák javára, amelybe beletartozik a kereskedelem, a javak újraelosztása és a társadalmi igazságosság, az egész népesség élet- és munkakörülményeinek javítása céljával mind a városokban, mind pedig a vidéki területeken;
6. úgy véli, hogy pénzügyi, szabályozási, igazgatási és társadalmi szempontból a fejlődő országokban a vállalkozói szellem erősítése és a magánszféra fejlesztése érdekében a mikrovállalkozások és kkv-k létrehozása elengedhetetlen a megfelelő üzleti környezet létrehozásához a fejlődő országokban; úgy véli, hogy az Uniónak a kkv-kra és a mikrovállalkozásokra háruló túlzott szabályozási terhek csökkentésére kell összpontosítania, és ezzel összefüggésben ösztönöznie és fokoznia kell a mikrohitelhez és a mikrofinanszírozáshoz való hozzájutást;
7. úgy véli, hogy a változtatási programnak valódi politikai váltást kell hoznia azzal, hogy teljesíti a fejlődő országok népességének egyéni és kollektív jogait az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában, a gazdasági, szociális és kulturális jogokról szóló nemzetközi egyezségokmányban, a fejlődéshez való jogról szóló nyilatkozatban és a környezetvédelmet szolgáló szerződésekben meghatározottak szerint;
8. úgy véli, hogy a tényleges földjogi rendszerek a fejlődő országokban elengedhetetlenül fontosak a szegénység felszámolásához és egy méltányos és befogadó társadalom létrehozásához; a változtatási program egyik célkitűzésének ezért a fejlődő országokban a biztonságos földjogi rendszerek létrehozásának és ezek megfelelő átvilágításának biztosítására kell irányulnia;
9. ezzel összefüggésben megerősíti a társadalmi befogadás iránti kötelezettségvállalást, valamint azt a döntést, amely szerint összességében véve az uniós támogatások legalább 20 %-át az ENSZ által a millenniumi fejlesztési célokban meghatározott alapvető szociális szolgáltatásokra kell fordítani
10. rámutat arra, hogy a fejlődő országokban a fogyatékossgal élő személyek mintegy 82 %-a a szegénységi küszöb alatt él; rendkívül fontosnak tartja ezért, hogy a változtatási program végrehajtsa az Unió által már aláírt, a fogyatékossgal élő személyek jogairól szóló ENSZ-egyezmény 32. cikkét, amely elismeri, hogy a fogyatékossgal élő személyek számára elérhetővé és befogadóvá kell tenni a nemzetközi együttműködést;
11. kéri az uniós tagállamok nemzeti parlamentjeinek képviselőit, hogy tartsanak éves ülést az Európai Parlamenttel a fejlesztési támogatások következetes elköltésének és a politikák fejlesztési célú koherenciájának biztosítása érdekében;
12. tudomásul veszi, hogy a Bizottság a szegénységet helyezi új „differenciálási” politikájának középpontjába; megállapítja azonban, hogy a szegénységi küszöb alatti jövedelemmel rendelkező emberek 70 %-a a közepes jövedelmű országokban él – amelyek közül több, nevezetesen a kis fejlődő szigetállamok (SIDS), továbbra is sérülékeny és kiszolgáltatott –, ezért sajnálattal jegyzi meg, hogy ezekben az országokban a szegények nem férnek hozzá az oktatáshoz és az egészségügyhöz, és nem részesülnek a gazdasági növekedés egyéb előnyeiből sem, és ezért a helyzetért ezek az államok felelősek; felhívja a Bizottságot, hogy a differenciálási koncepció végrehajtása érdekében vegye fel a kiszolgáltatottság kritériumát az új fejlesztési együttműködési eszköz és a jelenleg tárgyalt 11. EFA közös programozási iránymutatásaiba, és ne csupán a GNI-t vegye figyelembe egy országon belül, hanem a szegénységet, a humán fejlesztést és az egyenlőtlenségeket is;
13. felhívja a Bizottságot és az EKSZ-t, hogy teljesítsék az „emberi jogokon alapuló megközelítésre” tett ígéretüket az egész fejlesztési együttműködési folyamatban;
14. hangsúlyozza minden állami és nem állami szereplő felelősségét stratégiáiknak a szegénység felszámolására történő összpontosításában; hangsúlyozza egyrészt az EU felelősségét, amely szerint 2015-ig teljesítenie kell a 0,7 %-os célkitűzését, másrészt pedig azt, hogy a feltörekvő országokban a helyzet természetéből adódóan a belső szolidaritásukból fakadó eszközökkel küzdenek a szegénység ellen; üdvözlő ezért a Tanács következtetéseit, amelyekben az Uniót arra ösztönzi, hogy „folytassa a szegénység visszaszorításáról és az egyenlőtlenségek elleni küzdelemről a politikai párbeszédet a fejlettebb országokkal”;

2012. október 23., kedd

15. hangsúlyozza, hogy nemzedékek közötti szolidaritásra van szükség; ennek fényében kéri a Bizottságot, hogy fogadja el a családnak az EU fejlesztési céljainak elérését szolgáló egyetemes irányító elvként történő általános érvényesítését;

16. kéri, hogy alakítsanak ki egyértelmű kapcsolatot a segélyezés, a rehabilitáció és a fejlődés között, különösen a folyamatos élelmiszerválság fényében, és hangsúlyozza, hogy hatékony és tartós segítségre van szükség az állami és a magánszféra közötti partnerségek és a vállalatok társadalmi felelősségvállalása révén; megismétli a Parlament és a Tanács által a Bizottsághoz intézett felhívást, hogy biztosítson egyértelműbb stratégiákat, amelyek jobban összpontosítanak az élelmiszezbiztonsági irányítást megvalósító élelmészre és az élelmiszerárak változékonyságának 2012 végéig történő csökkentésére;

17. úgy véli, hogy rendkívül fontos az alultápláltság kérdésének kezelése, mivel ez továbbra is az egészségügyre nehezedő legfőbb teher a fejlődő országokban; ennek érdekében az élelmészre, az egészségre és a táplálkozásra irányuló egyedi befektetéseket kér, elismerve, hogy az anyák és a gyermekek táplálkozásának javítása kulcsfontosságú a szegénység felszámolásában és a fenntartható növekedés elérésében;

18. 6. elengedhetetlennek tartja, hogy a közepes jövedelmű országok jövedelmük egyre jelentősebb részét fordítsák szociális célokra, nevezetesen az adózási rendszerek és más belső újraelosztási és szociális védelmi rendszerek fejlesztésével, aminek köszönhetően az EU fokozatosan karcsúsíthatja a még működő fejlesztési programjait a legszegényebb országok javára, és egyúttal különösen a szociális területeken kiterjedt partnerséget tarthat fenn a közepes jövedelmű országokkal;

19. jóváhagyja a differenciálás fogalmát; kéri ugyanakkor a Bizottságot, hogy állapotjon meg a közepes jövedelmű országok tekintetében a hivatalos fejlesztési segély (ODA) fokozatos csökkentésének menetrendjéről, és fokozatosan vonja be őket az észak–dél–dél típusú háromoldalú együttműködésekbe; továbbá kéri, hogy e fokozatos csökkentést minden esetben a segélyek kiszámíthatósága elvének figyelembevételével hajtsák végre; felszólítja továbbá az Európai Uniót arra, hogy vegye fontolóra a közvetlen együttműködés eszközeit a közepes jövedelmű országok regionális szegénységklasztereivel;

20. javasolja, hogy vegyék fontolóra egy nemzetközi konferencia megszervezését a BRICS országok részvételével, ahol egyrészt megtárgyalják a millenniumi fejlesztési célok jövőbeni finanszírozását, másrészt előmozdíthatják a háromoldalú, egy északi donor ország, egy feltörekvő ország és egy fejlődő ország részvételével működő együttműködéseket; rámutat arra, hogy a „fejlesztési hatékonyság” koncepciója azon túl, hogy hasznos a politikák fejlesztési célú koherenciájának méréséhez, lehetőséget nyújt a BRICS országokkal folytatott párbeszéd elmélyítésére, mivel ezt a koncepciót részesítik előnyben a fejlesztési együttműködésben megjelenő donorok;

21. üdvözli az emberi jogok, a demokrácia és a jogállamiság fontosságát a változtatási programban; sürgeti az Európai Uniót, hogy fejtsen ki további erőfeszítéseket az emberi jogok és a demokrácia hatékonyabb tétele érdekében a fejlesztési együttműködésen keresztül, és biztosítsa, hogy az EU fejlesztési programjai hozzájáruljanak ahhoz, hogy a partnerországok teljesítsék az emberi jogokra vonatkozó nemzetközi kötelezettségeiket;

22. támogatja a Bizottságot abban a szándékában, hogy kizárólag akkor nyújtson költségvetés-támogatást valamely partner részére, ha az politikai párbeszéd keretében kötelezettséget vállal arra, hogy a szociális ágazatok fejlesztésének célkitűzését költségvetési prioritásként kezeli; úgy véli, hogy a költségvetés-támogatásnak szorosabban kell kapcsolódnia a kedvezményezett országokban jellemző emberi jogi és kormányzati helyzethez; megismétli azon kérését, hogy e tekintetben állapítsanak meg részletesebb kritériumokat a költségvetés-támogatás odaítélésére;

23. bár elismeri a fejlesztés és a biztonság közötti kapcsolatot, meggyőződése, hogy az EU fejlesztési költségvetését továbbra is külön kell kezelni a biztonsággal kapcsolatos területek finanszírozásától, ami belügyi kérdés;

24. kéri a Bizottságot, hogy tegye egyértelművé a fejlesztés és a migráció kapcsolatát; kitart amellett, hogy az e területre vonatkozó fejlesztési költségvetésnek egy integrált regionális fejlesztési terv céljait kell támogatnia a fő bevándorlási térségekben, amelyekbe beletartoznak a munkahelyteremtés, az ivóvíz-infrastuktúrák létesítése, az elektromos áram, az egészségügyi központok, iskolák stb.;

2012. október 23., kedd

25. úgy véli, hogy az új emberi jogi stratégia – amely vonatkozik mind a gazdasági, szociális és oktatási jogokra, mind pedig az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatában már szereplő jogokra – valószínűleg hatással lesz a költségvetési támogatás szabályaira; szót emel az e területre vonatkozó pozitív és súlyozott feltételek mellett, amelyek – a többéves partnerség alatt elért vívmányok megőrzését szem előtt tartó – dinamikus megközelítésen alapulnak, és amelyeknek az EU pénzügyi támogatásának végrehajtására vonatkozó különböző szabályok alkalmazására irányuló politikai párbeszéd alapján partnerségben kell megvalósulniuk;

26. felszólítja a Bizottságot, az Európai Tanácsot és a tagállamokat, hogy fordítsanak kiemelt figyelmet a kisebbségek jogaira, és ragaszkodik ahhoz, hogy a fejlesztési programokba foglaljanak bele emberi jogi és a megkülönböztetés tilalmára vonatkozó feltétel nélküli záradékokat, többek között a nemi alapú, a faji vagy etnikai származáson, valláson vagy meggyőződésen, fogyatékoságon, koron vagy szexuális irányultságon alapuló, valamint a HIV/AIDS betegek ellen irányuló megkülönböztetés tekintetében;

27. csatlakozik a Tanács azon felhívásához, amelyben kéri a fejlesztés jogokon alapuló megközelítésének elfogadását, amellyel az EU elismeri különösen az alapvető szolgáltatásokhoz való egyetemes és megkülönböztetésmentes hozzáféréshez, a demokratikus politikai folyamatokban való részvételhez való jogot, az átláthatóságot és a felelősségvállalást, az igazságszolgáltatást és a jogállamiságot, a szegény és kiszolgáltatott csoportokra helyezve a hangsúlyt;

28. sajnálja ugyanakkor, hogy a Bizottság közleményében az emberi jogok főként az átfogóbb értelemben vett felelősségteljes kormányzás feltételeinek részeként jelenik meg, ami a fejlesztés szempontjából csak eszközértékűnek tűnik; rámutat arra, hogy a fejlesztés emberi jogokon alapuló megközelítése nem korlátozható a feltételekre, és az emberi jogok integrált értelmezésére van szükség, amelyen keresztül egyenlő figyelmet fordítanak a polgári, kulturális, gazdasági és szociális jogokra, és a fejlődés elsősorban emberi fejlődésként értendő;

29. ezzel összefüggésben emlékeztet annak fontosságára, hogy az EU elismerje e partnerországok fejlődéshez való jogát, és a donor országok számára e jogból fakadó kötelezettségeket;

30. az 1994-ben Kairóban tartott nemzetközi népesedési és fejlesztési konferencia (ICPD) során elfogadott cselekvési programmal összhangban felhívja a Bizottságot, hogy folytassa a jogokon alapuló megközelítést a népeségi és fejlesztési program esetében, nevezetesen a civil társadalmi szervezetekkel és az ENSZ ügynökségeivel, például az ENSZ Népesedési Alapjával folytatott együttműködésen keresztül;

31. arra ösztönzi a Tanácsot, hogy tegyen lépéseket a jól megtervezett hatékony pénzügyi tranzakciós adóra vonatkozó bizottsági javaslattal kapcsolatban, ami a bevételek növelése érdekében az inkluzív átfogó fejlesztési prioritások eléréséhez lett tervezve;

32. nyomatékosan emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a hivatalos fejlesztési segélynek továbbra is a szegénység felszámolására irányuló európai fejlesztési együttműködési politika gerincét kell képeznie; ennél fogva hangsúlyozza, hogy ha széles körben kívánják előmozdítani a fejlesztési finanszírozás innovatív forrásait, akkor azoknak kiegészítő jellegűeknek kell lenniük, azokat a szegények javát szolgáló tevékenység keretében kell felhasználni, és semmilyen módon nem helyettesíthetik a hivatalos fejlesztési segélyt;

33. úgy véli, hogy ahhoz, hogy e feltételt megköveteljék, a hivatalos fejlesztési segély bizonyos szétosztási szabályainak és a költségvetés támogatásának alkalmazása esetén az intézményeknek erőseknek és működőképeseknek kell lenniük, a kedvezményezett országokban a parlamenteknek, számvevőszékeknek, a civil társadalomnak és a regionális és helyi hatóságoknak demokratikus ellenőrzésnek kell alávetniük a költségvetéseket, az EU-nak pedig garanciákat kell nyújtania az uniós támogatás folyamatosságára és tervezhetőségre; üdvözli, hogy a Tanács átvette ezeket az ajánlásokat a következtetéseiben; kitart amellett, hogy folytatni kell és általánossá kell tenni az „MFC-szerződések” rendszerét;

34. úgy véli, hogy az ODA hivatalos közzététele csak elégtelen mértékben tükrözi az e területen valóban rendelkezésre álló eszközöket;

2012. október 23., kedd

35. hangsúlyozza, hogy fokozni kell a politikai párbeszédet, különösen az EU három intézménye között a konszenzus és részvétel meglévő szintjének és az európai fejlesztési konszenzus elfogadásakor 2005-ben meglévő kötelezettségvállalások megszilárdítása érdekében, amelyeknek továbbra is az a politikák fejlesztési célú koherenciájának elvi keretét kell képezniük; úgy véli ezért, hogy az új program csak a konszenzussal összeegyeztethető eszköz lehet, ami hatékonyabb fejlesztési politikát eredményez az EU fejlesztési együttműködésének létfontosságú célkitűzését – a szegénység felszámolását – szolgálva, elsősorban a millenniumi fejlesztési célok közül az egészségügyi és az oktatási célkitűzések megvalósítását célzó erőfeszítések révén, a fenntartható fejlődéssel összefüggésben;

36. meg kívánja őrizni az EU valamennyi intézményi szereplőjének konszenzusus jellegét a fejlesztési együttműködésben a 2005. december 20-án meghatározottaknak megfelelően, és ennek szellemében kéri az Unió külkapcsolatokért és a biztonságpolitikáért felelős főképviselőjét, hogy adja aláírását az európai fejlesztési konszenzushoz, mivel az általa vezetett Európai Külügyi Szolgálatnak a programozásban nagy felelősége van;

37. úgy véli, hogy a fejlesztési segélyek folyósítása terén a világ első számú szereplőjeként az Uniónak teljes mértékben vállalnia kell az ezzel járó felelősséget, hatékonyabban kell érvényesítenie és felhasználnia politikai potenciálját, és a fejlesztési kérdések területén meg kell erősítenie nemzetközi szintű vezető szerepét, elsősorban a felelősségteljes kormányzás elveinek terjesztésével és a helyi szereplők képzésével – mindehhez határozottan élnie kell az Európai Unió működéséről szóló szerződés 210. cikkében ráruházott hatáskörrel, amely szerint megtehet minden hasznos kezdeményezést annak érdekében, hogy előmozdítsa az Unió és a tagállamok fejlesztési együttműködésre irányuló politikáinak összehangolását és a segélyprogramokra vonatkozó konzultációt;

38. sajnálja, hogy a Bizottság kizárólag a Tanácsot kéri, hogy hagyja jóvá a változtatási programját, és mindezt azon körülmény ellenére, hogy a Lisszaboni Szerződésben meghatározottak szerint a demokratikus ellenőrzést teljes egészében alkalmazni kell a fejlesztési politika végrehajtásának területén; hangsúlyozza, hogy a működőképesség eléréséhez az uniós együttműködés földrajzi, tematikus és ágazati prioritásainak bármilyen megváltoztatásáról a Parlamentnek és a Tanácsnak együtt kellene döntenie a fejlesztési együttműködés finanszírozása esetében, amely a rendes jogalkotási eljárás hatálya alá tartozik;

39. üdvözlöi, hogy a tagállamok a szorosabb együttműködésre összpontosítanak a közös programozás kialakításával, egységes uniós költségvetési támogatási szerződésekkel és az eredmények mérésére és közlésére, valamint az emberi jogi feltételekre irányuló közös uniós hálózatokkal;

40. meggyőződése, hogy a fejlesztés oktatását szolgáló támogatás magas szintjének fenntartása elengedhetetlen, mivel elősegíti a közvélemény szükséges tájékoztatását a fejlesztési kérdésekről;

41. üdvözlöi a Bizottság azon szándékát, hogy „EU-nak arra kell törekednie, hogy segítse a törekény helyzetű országokat”; megjegyzi ugyanakkor, hogy a kétoldalú kapcsolat nem feltétlenül elegendő ehhez, tekintettel az új költségvetési keretre és arra, hogy az ilyen helyzetű országokban gyakran nincsen működő kormány vagy jogrendszer; felszólítja ezért az Uniót, hogy az adott régió harmadik országaival közösen munkálkodjon a partnerországok intézményei, jogállamisága és igazságszolgáltatási rendszerei fejlesztésének és működésének támogatásán;

42. kéri a Bizottságot, hogy fejlessze ki azokat az eszközöket, amelyek a humanitárius és a fejlesztési segély közötti stratégiai tagolás biztosításához szükségesek érzékeny helyzetekben, válságokban és válság utáni helyzetekben a népesség és az érintett országok rugalmasságának fokozása érdekében;

43. ismételten kéri, hogy amikor a 11. EFA-ra irányuló javaslatba a változtatási program elfogadását követően bármilyen új politikai iránymutatás kerül, az legyen összeegyeztethető a Cotonoui Megállapodás szellemével és betűjével;

44. nélkülözhetetlennek tartja az EU fejlesztési együttműködési politikájában rejlő komparatív előnyök kiemelését, és ezért kéri a Bizottságot, hogy az OECD segítségével határozzon meg egy olyan módszertant, amely segít felmérni saját politikája hatásait és összehasonlítani azt a többi szereplő – nevezetesen az úgynevezett „feltörekvő” gazdaságok – politikájának hatásával;

2012. október 23., kedd

45. emlékeztet arra, hogy a konszenzus által mostantól összefogott 28 szereplő koherens fellépésére van szükség, és nyomatékosan kéri a helyzet közös értelmezését, valamint a stratégiai tétek közös szemléletének kialakítását;
46. kéri egy független gondolkodó csoport létrehozását, amely igazgatásilag a Bizottsághoz tartozik, és amelynek célja az elemzési és tanácsadási képesség fejlesztése az együttműködés valamennyi európai szereplője számára, egy jól összehangolt és koherens politika hozzáadott értékének biztosítása érdekében;
47. támogatja a Bizottságot azon szándékában, hogy az EU által az összes partnerországban folytatott tevékenységeket a prioritást élvező ágazatok egy szűk körére kívánja összpontosítani, de emlékeztet arra, hogy a legjobb eredmény elérése érdekében a partnerség keretében azonosítani kell e prioritásokat, és teljes mértékben tiszteletben kell tartani a partner tulajdonjogát és prioritásait; Or. fr
48. támogatja, hogy a Tanács emlékeztet arra, hogy „a Szerződés értelmében azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, az Unió figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit, és azokat az Unió külső tevékenységének átfogó keretében is követi”;
49. nyomatékosan hangsúlyozza a felelősségteljes kormányzás elősegítésének és védelmének fontosságát; kéri e tekintetben, hogy a Bizottság támogassa a szakmai szereplők jogi képzési programjait, és a jogszabályok – és különösen a földek használatára vonatkozó jogszabályok – modernizálására irányuló programokat,
50. úgy véli, hogy a fenntartható fejlődéshez hatékony nemzeti adóbeszedésre van szükség, a transznacionális vállalatok nyereségét és adóbefizetéseit automatikusan nyilvánosságra kell hozni a működésük helye szerinti minden egyes fejlődő országban, valamint küzdeni kell az adóparadicsomok visszaélései, az adóelkerülés és az illegális tőkemenekítés ellen; üdvözlí e tekintetben az EU egyes országonkénti és projektenkénti jelentéstételre vonatkozó jogszabálytervezetét, amelyet fel kell venni a változtatási politika uniós programjába;
51. meggyőződése, hogy meg kell változtatni az Unió kereskedelemösztönző támogatását és a kereskedelmet megkönnyítő eszközeit, amelyek jelenleg csak az exportágazatot érintik, oly módon, hogy azok megkönnyítsék a kereskedelmet a helyi és regionális piacokon;
52. emlékeztet arra, hogy északon és délen egyaránt a tevékeny és befogadó civil társadalom a legjobb biztosítéka a jó és demokratikus kormányzásnak, a kiszolgáltatott csoportok – különösen a fogyatékkal élő és a kisebbségek – védelmének, a magánszektor elszámoltathatóságának, valamint a gazdasági növekedésből származó javak jobb elosztására való képességnek;
53. sajnálja, hogy a Bizottság nem helyez elég nagy hangsúlyt a szegénységgel összefüggésben a nemek kérdésére; úgy véli, hogy az Uniónak foglalkoznia kell a nők sajátos igényeivel és szociális védelmi csomagokat kell készítenie a nők előtt álló kihívások leküzdésére; hangsúlyozza, hogy a nemek közötti egyenlőség és a nők szerepvállalásának növelése lényeges a nemzetközi fejlesztési célok eléréséhez; kiemeli, hogy a nők nagyobb gazdasági és politikai szerepvállalása nem csupán a nemek közötti egyenlőség mozgatórugója, hanem alapvető feltétele összességében a fejlődő országok gazdasági növekedésének és a szegénység visszaszorításának; sürgeti a Bizottságot, hogy biztosítsa a nemek közötti egyenlőség és a nők nagyobb részvételének érvényesülését valamennyi uniós fejlesztési politikában és programban a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó, 2010. évi cselekvési terven keresztül;
54. szeretné, ha a változtatási program pontosan meghatározná a regionális és helyi önkormányzatok, valamint a civil társadalom mint olyan fontos és független szereplők rendeltetését, amelyek nemcsak a fejlesztési programok vagy projektek végrehajtásában, hanem a bizonyítékokon alapuló fejlesztési politikák kidolgozásának folyamatában is alapvető feladatot látnak el; rámutat arra, hogy fontos az együttműködésük fejlesztése, és rendszeres párbeszédre és konzultációra szólít fel velük a politikák kialakításában; e tekintetben hangsúlyozza, hogy párbeszédet kell kialakítani az EU és a civil társadalmi szervezetek, regionális és helyi hatóságok között;
55. felszólít arra, hogy fokozottabban tudatosítsák a fejlesztési támogatás fontosságát az új tagállamokban;
56. reményét fejezi ki aziránt, hogy a 2015. év során megtörténik a fejlesztési együttműködés tematikus felosztása, amely fordulópontot jelentő év során mélyreható gondolkodásra van szükség az MFC-k folytatása tekintetében; szeretné, ha a Bizottság a 2015. évet a „Fejlesztés európai évévé” nyilvánítaná;

2012. október 23., kedd

57. rámutat arra, hogy a nem fejlesztési politikák által a fejlesztésre kifejtett hatások jobb megértése rendkívül fontos egy hatékony fejlesztési keret létrehozásában és átvilágításában; ezért lényegesnek tartja, hogy a változtatási program előmozdítsa a bizonyítékokon alapuló fejlesztési célú koherenciával rendelkező politikákat;
58. elvárja, hogy a hivatalos fejlesztési segély terhére a magánszektorban juttatott minden támogatást a partnerországok nemzeti terveinek és/vagy stratégiáinak keretében folyósítsanak, és az így kiutalt összegeket a humánerőforrás fejlesztésére, a tisztességes munka előmozdítására, a természeti erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodásra és a lakosságot szolgáló inkluzív és minőségi közszolgáltatások kialakítására összpontosítsák; támogatja garanciák létrehozását annak biztosítása érdekében, hogy a magánvállalatok tiszteletben tartják az emberi jogokat, tisztességes munkát kínálnak, és befizessék az adóikat azokban az országokban, ahol működnek;
59. üdvözli a változtatási programban a segélyek hatékonyságára vonatkozóan tett javaslatokat, tekintettel arra, hogy a segélyhatékonyságnak igen fontos szerepe van az életminőség javításában és a szegénység visszaszorításában a kedvezményezett országokban, valamint a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában; hangsúlyozza, hogy gyorsan végre kell hajtani a hatékony fejlesztési együttműködés busani partnerségét; véleménye szerint a hatékony támogatási koncepciótól a hatékony fejlesztési együttműködés felé való elmozduláshoz erős elkötelezettség szükséges az EU és nemzetközi partnerei részéről; reméli, hogy gyors nemzetközi konszenzus alakul ki az átfogó partnerség munkamegosztásáról;
60. úgy véli, hogy bizonyos új kihívásokat, nevezetesen az éghajlatváltozást és az energiához való egyetemes hozzáférést, nem fedik le eléggé a Bizottság javaslatában elfogadott intervenciók ágazatok;
61. megismétli azon kérését, hogy vegyék fel a változtatási programba a fejlődő országokban működő külföldi befektetőkre vonatkozó azon kötelezettségeket és feladatokat, amelyek alapján tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokat és az ILO alapvető munkaügyi normáit; úgy véli, hogy az uniós vállalatoknak törvény előtt felelősségre vonhatónak kellene lenniük a saját országukban e kötelezettségek és feladatok külföldi leányvállalataik általi megsértéséért és az irányításuk alá tartozó jogalanyokért;
62. felszólítja az EU-t, hogy ismerje el a fejlődő országok ahhoz való jogát, hogy szabályozzák a beruházásokat, hogy kedvezzenek a partnerországok fejlesztési stratégiáját támogató befektetőknek, és a regionális integráció előmozdítása érdekében kedvezményes elbánásban részesítsék a hazai és a regionális befektetőket;
63. sajnálja, hogy a változtatási program nem foglalkozik a földhaszonbérlettel a fejlődő országokban, ami veszélyezteti a helyi élelmezésbiztonságot; mély aggodalmának ad hangot azon jelenség miatt, hogy a művelt földterületeket a kormány külföldi, köztük néhány uniós befektető támogatásával felvásárolja, ami alááshatja a szegénység leküzdésére irányuló uniós politikát;
64. hangsúlyozza, hogy figyelembe kell venni a kultúra transzverzális vetületét, és azt általában az EU valamennyi külső politikájában és különösen a fejlesztési politikában figyelembe kell venni;
65. úgy véli, hogy a Bizottságnak meg kell őriznie a programozás monopóliumát a fejlesztési és együttműködési politika terén;
66. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és az EKSZ-nek, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.